

Dodatkowe sprawozdanie.

Wydziału krajowego o krajowym funduszu pożyczkowym na budowę
koszar dla wojska.

Wysoki Sejmie!

Sprawozdaniem z 27. grudnia 1894 L. 72.861 (aleg. 31 sten. spr. z r. 1894|5) przedstawił Wydział krajowy Wysokiemu Sejmowi stan krajowego funduszu pożyczkowego na budowę koszar dla wojska z dniem 30. listopada 1894 wykazując, że z funduszu tego przy dodatkowej dotacyi na rok 1896 w kwocie 29.000 zł., będzie mógł Wydział krajowy w roku 1895 i 1896 zrealizować promesy udzielone gminom bez zastrzeżenia na ogólną kwotę 369.326 zł. w roku 1897 zaś przy dodatkowej dotacyi w kwocie 280.000 zł., będzie mógł Wydział krajowy zrealizować promesy wydane gminom na ogólną kwotę 410 000 zł.

Natomiast reszta pożyczek bezprocentowych na budowę koszar dla wojska; zgłoszonych zarówno przez c. k. Rząd na kwotę 364.000 zł. jak i przez gminy na 315.000 zł. (oprócz reszty 90.000 zł. gminie miasta Żółkwi już przyrzeczonych), mają być od r. 1898 uwzględnione tylko o tyle o ile na to wystarczą dochody roczne kraj. funduszu pożyczkowego i korpusu ochotników, przyczem mogłyby być uwzględnione tylko pomniejsze pożyczki.

Odezwą jednakże z 26. stycznia 1895 L. 7.071 c. k. Rząd powołując się na postanowienia l. 23 ustawy kwaterunkowej z 11. czerwca 1879 Nr. 93 dz. pp., podług których to postanowień stały kwaterunek wojska jest ciężarem poszczególnych krajów koronnych, zawiadomił Wydział krajowy, że zupełnie niezawisłe od zgłoszonych dotychczas, a wyżej wymienionych żądań chcąc ograniczyć na czas jak najkrótszy dotkliwy ciężar dla gmin jakiby wyniknąć musiał z kwaterunku rozdzielonego, wpłyną nowe żądania o przyznanie jeszcze dalszych znaczniejszych bezprocentowych pożyczek celem umożliwienia gminom pobudowania już w roku 1895 normalnych koszar dla wojska.

Z tego powodu domaga się c. k. Rząd, aby z uwagi, że krajowy fundusz pożyczkowy już na cały szereg lat następnych jest wyczerpany, Wydział krajowy wyjednał u Wysokiego Sejmu przyznanie na cel powyższy stosownego kredytu.

Wydział krajowy rozpatrując sprawę niniejszą doszedł do przekonania, że uczynienie zadość powyższemu nowemu żądaniu drogą osobnego kredytu nie jest wskazane, niema bowiem ściśle oznaczonych kwot zależnych od kosztorysów każdej budowy z o sobna

a co ważniejsze kredyt dodatkowy skoro ma być znaczniejszym, mógłby łatwo spowodować niedotrzymanie programu finansowego, który służył W. Sejmowi za podstawę do uchwalenia konwersyi.

Natomiast przedstawia Wydział krajowy Wysokiemu Sejmowi wniosek na upoważnienie Wydziału krajowego, iżby w razie koniecznej potrzeby i braku zasobów w krajowym funduszu pożyczkowym na budowę koszar dla wojska, wydawał gminom na budowę tych koszar promesy na pożyczki płatne z pomienionego funduszu w latach późniejszych, w miarę dochodów tego funduszu pochodzących ze spłaty rat dotychczas udzielonych pożyczek.

Promesy te będą mogły aż do czasu ich płatności tymczasowo być zeskontowane.

Nie każda wszakże gmina mogłaby wobec swego stanu majątkowego znaleźć dostateczny kredyt do zeskontowania naszej promesy, niezbędną przeto będzie dla nich pomoc w formie poręki kraju dla ich pożyczki na tutejszą promesę zaciągnąć się mającej.

Eskontowanie dalej tutejszych promes pociągnie za sobą obowiązek opłacania procentów od sumy pożyczonej na te promesy.

Gdy zaś w myśl zasadniczej uchwały Wysokiego Sejmu z 11. stycznia 1888 pomoc kraju dla gmin co do budowy koszar dla wojska ma być udzielaną w formie bezprocentowych pożyczek, przeto naturalną konsekwencyą tego jest, iż kraj powinien także ponosić owe procenta, które przypadłyby na gminy wskutek zeskontowania promes na płatne w czasie późniejszym pożyczki z krajowego funduszu pożyczkowego na budowę koszar dla wojska.

Rozumie się, że procenta od pojedynczych tego rodzaju pożyczek byłyby tak długo opłacane, dopóki zeskontowana promesa nie zostałaby z kraj. funduszu pożyczkowego zrealizowaną.

Gdy wreszcie fundusz ten ostatni w myśl uchwał Wysokiego Sejmu z 11. stycznia 1888, 5. kwietnia 1892. i 24. września 1892. przeznaczony jest tylko na udzielanie bezprocentowych pożyczek, a opłacanie z tego funduszu odsetek, o których wyżej mowa, musiałoby fundusz rzeczony uszczuplać i tem samem wprowadziłoby zamęt w terminowem zrealizowaniu przyrzeczonych względnie promesami objętych pożyczek, przeto niezbędnem jest również, ażeby na pokrycie wspomnianych odsetek kwoty potrzebne wstawiane były do corocznego preliminarza funduszu krajowego jako dotacya kraj. funduszu pożyczkowego na budowę koszar dla wojska.

Proponowaną przez Wydział krajowy niniejszem operacyą nie zostałyby objęte promesy, które Wydział krajowy dotąd wydał a które jakto wyżej podano zostaną zrealizowane przy osobnej dotacyi z funduszu krajowego na rok 1896 w kwocie 29.000 zł. a na rok 1897 w kwocie 280.000 zł.

Projektowane obecnie promesy wydawać będzie Wydział krajowy pod tymi samymi warunkami i w takich tylko wypadkach, w jakich je dotychczas wydawał.

Mając zaś na względzie wiadome dotychczas Wydziałowi krajowemu i zapowiedziane żądania gmin, mogą promesy te osiągnąć takiej kwoty, że dochody krajowego funduszu pożyczkowego na budowę koszar dla wojska prawdopodobnie dopiero z końcem roku 1908 dozwolą wykupić ostatnią promesę.

Ograniczenia jednak prawa wydawania promes, Wydział krajowy nie wnosi.

Dotychczasowe bowiem doświadczenia pouczają, że mogą wejść niespodziewane nowe żądania, którym zaradzić wobec obowiązującej ustawy kwaterunkowej jest zadaniem kraju, a nadto i wiadome już Wydziałowi krajowemu żądania częstokroć ulegają znacznej zmianie.

Wszelkie zatem cyfry, które miałyby służyć za podstawę do ułożenia jakiegokolwiek programu, nie są ani dostatecznie znane, ani dość pewne.

Wydział krajowy wnosi przeto dodatkowo do swego na wstępie powołanego sprawozdania, Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm upoważnia Wydział krajowy, ażeby:

- a) w razie koniecznej potrzeby i braku zasobów w krajowym funduszu pożyczkowym na budowę koszar dla wojska, wydawał gminom na budowę tych koszar promesy na pożyczki płatne z pomienionego funduszu w latach późniejszych;
- b) pożyczki, które gminy realizować będą w drodze eskontu promes wymienionych wyżej *ad a)*, w razie potrzeby poręczał imieniem kraju Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem;
- c) odsetki, jakie gminy w skutek zeskontowania wymienionych wyżej *ad a)* promes Wydziału krajowego opłacać będą obowiązane, pokrywał z krajowego funduszu pożyczkowego na budowę koszar dla wojska, a jako dotacyę tego funduszu wstawiał odpowiednie kwoty odsetków do corocznego budżetu funduszu krajowego.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 30. Stycznia 1895.

Marszałek krajowy:

Sanguuszko m. p.

Sprawozdawca:

Wereszczyński m. p.

członek Wydziału krajowego:

